

In portul Constanța

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Cum valorificați tezaurul cărții tehnice“

Ziarul nostru nr. 5279 a publicat în articolul „Cum valorificați tezaurul cărții tehnice“ concluziile anchetei organizate la Uzinele „I. M. I.“ din Ploiești. Printre acestea se sublinia faptul că biblioteca tehnică este înzestrată cu material documentar necesar ridicării calificării profesionale, dar acesta nu este folosit. Din cei aproape 1900 de utecși, la acea dată, aveau fișe la bibliotecă doar 290.

După două luni de la apariția anchetei a sosit la redacție răspunsul comitetului U.T.C. „Critica adusă de ziar este justă și în consecință comitetul U.T.C. a luat măsuri pentru îndreptarea situației“.

Am revenit la Uzinele „I. M. I.“ să cunoaștem eficacitatea măsurilor care s-au luat (răspunsul fiind general), acțiunile concrete întreprinse pentru atragerea tineretului la studierea cărții tehnice.

În secțiile uzinei au început să funcționeze bibliotecile volante; de două ori pe lună stăndurile pun la dispoziția tinerilor ultimele noutăți de literatură tehnică de specialitate, s-au amenajat câteva vitrine speciale pentru popularizare. Un început bun, dar... În fișele bibliotecii rămân aceiași 290 de cititori tineri (în afară de cei 110 care împrumută cărți de la bibliotecile din secții).

„Ca urmare a acestor acțiuni — se arată în răspuns — numărul tinerilor cititori ai cărților tehnice a crescut în ultimele două luni de la 290 la 385 și continuă să crească“.

Părea că această n-o are însă și tovarășa bibliotecară Radu Elena. Spre exemplu: în perioada 10 mai (ziua când a apărut articolul) și 25 iulie, doar 168 de cititori au împrumutat cărți și aceștia au raportat și la 290 de tineri citiți au fișe la bibliotecă, ci la toți cititorii bibliotecii (!?).

Concluzia este evidentă: numărul cititorilor în loc să crească a scăzut. Deși tovarășul Constantinescu Mihai — secretarul comitetului U.T.C. și inginerul Angelescu Nicolae nu sînt de această părere „argumentînd“ că față de 10 mai, cele 31 biblioteci volan-

te din secții au acum... 110 cititori, realitatea ilustrează faptul că din 20 de tineri doar unul împrumută cărți de la bibliotecă din sector. Acest procentaj este nemulțumitor.

La o instruire a secretarilor organizațiilor U.T.C. din uzină la care s-a discutat și articolul din ziar, s-au stabilit și alte măsuri care să contribuie la atragerea tineretului la studierea cărților tehnice. În răspunsul primit se spune: „S-a stabilit să se organizeze simpozioane în care tovarășii ingineri, fruntași în producție, să vorbească despre ajutorul pe care-l primesc prin studierea cărților tehnice de specialitate“. Din discuția cu secretarul comitetului U. T. C. a rezultat că în două luni nu a avut loc nici un simpozion. Notăm din aceeași discuție o... justificare:

„Au avut loc, în schimb, prezentări de cărți tehnice“ — spunea tovarășul Mihai Constantinescu.

— Cite? — ? ! !... „Asta știe bibliotecă!“

Într-adevăr biblioteca are o asemenea „situație“, cuprinsă pe câteva foi de hîrtie: „proces verbal... încheiat... inginerul X a prezentat cartea tehnică... în fața unui număr de... muncitori din secția...“.

Exemplul demonstrează cu prisosință că la comitetul U.T.C. lucrurile se cunosc doar „în general“, tot așa cum măsurile și punerea lor în aplicare sînt... generale.

Ca toate discuțiile purtate cu comitetul U.T.C. pe uzină, cu secretarii organizațiilor U.T.C., nici un plan de muncă din luna mai pînă în prezent nu cuprinde acțiuni noi, interesante pentru popularizarea și studierea cărții tehnice.

Comitetul U.T.C. și-a făcut autocritica și anul trecut și anul acesta: cunoaște bine lipsurile. Atunci, întemeiate, se pun întrebările: pe cînd iesirea din situația de automatism? Pe cînd, în locul unui răspuns formal — acțiuni concrete, eficace?

DAN-RADU POPESCU

DOI ARTIȘTI AI CERAMICII DE HOREZU

Pe un deal ce domină așezările satului Olari, două căsuțe albe își deschid surzătoare obloanele primind răsufierea dîmneții.

Razele soarelui de vară își fugăresc reflexele prin labirintul incrustațiilor iscusit tăiate în stîlpii pridvoarelor.

Spre acest colț liniștit al împrejurimilor Horezului, aproape zilnic urcă grupuri de turiști români și străini, pentru a admira iscusința vestiflorilor olari, Stelian Ogrzeanu și Mischin Dumitru.

Deși tineri, primul nedepășind vîrsta de 26 de ani, iar al doilea, pe cea de 34, au o biografie bogată, fiind recunoscuți de timpuriu ca adevărați creatori noi ai renumitei ceramici de Horezu.

Lucrările lor — obiecte casnice și de artizanat — ocupă locuri de cinste în colecțiile muzeelor Brukenthal din Sibiu, regional din Craiova, ale Muzeului Satului din București, precum și în vitrinele Fondului Plastic.

În prezent, Stelian Ogrzeanu lucrează în ca-

drul unui colectiv de restaurare a monumentului istoric „Mănăstirea Horezu“, iar după terminarea liceului seral, anul acesta, dorește să împărtășească din talentele artei sale micilor viitori olari.

Această interesantă îndelemtnică a modelatului din pămînt, le-a fost transmisă prin tradiție, din generație în generație, împreună cu puțintelă pasune pentru inventiv, original și frumos.

Fiecare fîrmă de humă umedă după ce străvechea roată de oiar prinde viață odată cu forma zveltă, armonioasă, imprimată de mina pricepută a meșterilor. Întregul proces de lucru, fiecare operație specifică olăritului, de la prima modelare pînă la smălțuirea și arderea finală, este urmărită cu deosebită atenție de acești tineri ismooși.

Perfect conștienți de frumusețea meșteșugului lor și de sîrma de care se bucură în rîndul specialiștilor și iubitorilor de artă, Stelian Ogrzeanu și Dumitru Mischin își perfecționează continuu mijloacele de creare a frumuseții, imaginează și modele, observînd selectiv realitatea din jur, munca și vestimintele conștienților, cromatismul pastelat al fluturilor popoșii printre petalele florilor din cerdac.

GEORGHE URECHE
correspondent voluntar

„Nunțile pădurilor“

În curînd, în pădurile și văile din masivele muntoase Gurghiu, Călimani, Harghita va răsună din nou corul de vîntătoare. El va vesti începutul „nunții pădurilor“, cum îl se mai spune benevolent de cerbi.

Urșii conuși, cerbil cu trolee valoroase, lupii, cocoșii de munte, porcii mistreți, lupii, rîșii, vulpile și idorii constituie punctele de atracție irezistibile pentru iubitorii acestui sport.

Vînătorilor li s-au rezervat o seamă de surprize printre care: spre zonele greu accesibile conduc noi drumuri și poteci; pentru urmărirea vînatului mare — urșii, cerbil, mistreții — au fost amenajate aproape 50 de observatoare înalte; cabanele și casele de vînătoare au fost dotate cu mobilier modern.

ION VULCAN
correspondent voluntar

„Minimele“ pot fi depășite

Pentru cîteva ceasuri pe întinsul șantier al muncii — cuprinzător a trei mii și ceva de hectare și a mai bine de douăzeci de construcții agrozootehnice — s-a întrerupt activitatea. Cu puterea minții, a judecății lucide, gospodărești, întreprinzătoare, membrii cooperativei agricole de producție din Tămădău, raionul Lehliu, au venit în sala de ședințe să afle și, mai ales, să întregească obiectivele de realizat pînă la finele cincinalului pe care-l parcurgem; să numească alte și alte rezerve de sporire a producțiilor, de îmbunătățire a nivelului lor de viață. Cuvintele „am aflat“, „sînt mobilizatoare“, „e în interesul nostru, să le înfăptuim“ — au fost des folosite. Și, într-adevăr, cifrele cuprinse în plan corespund acestor sublinieri. Ele reflectă (discuțiile au reliefat că numai în parte) continua dezvoltare a averii obștești, fondurile mai mari prevăzute pentru investiții, pentru cheltuielile anuale de producție.

„2250 kg grîu, 2900 kg porumb și 1800 kg floarea-soarelui la hectar, am reținut eu din spusele tovarășului inginer Ionescu că sînt minimele de realizat pînă în '70 — și-a început șirul vorbelor MATEI ȘTEFAN, unul dintre cei mai buni brigadieri ai cooperativei. Eu zie că într-adevăr sînt minime! La această idee mă duce gîndul că încă de acum, cînd nu irigăm 450 hectare cite avem planificat pentru 1970, cînd nu fertilizăm anual nici jumătate din suprafață, cînd nu lucrăm mecanizat decît pe jumătate din cît se presupune pentru anii următori, cînd n-am înche-

iat încă nici pregătirea oamenilor la învîlmîntul agrozootehnic, noi am și realizat pe suprafețe întinse aceste producții. De aici și propunerea mea către celelalte brigăzi: să ne întrecem pentru realizarea unor producții medii cu 100 kg grîu, 300 kg porumb și 200 kg floarea-soarelui mai mari decît sînt cele scrise în plan“.

IN DEZBATERE: PREVEDERILE CINCINALULUI

„Gîndul nostru, al celor ce formăm brigada a V-a, coincide cu al tovarășului Matei — a intervenit în discuție NICOLAE CULEA. Dacă ridicăm numai cu un metru înălțimea digului de pe Moștîștea cigîngim atîta apă cît să irigăm cu cel puțin încă 350 hec-

tare decît ne propusesem inițial. Să executăm această lucrare! În toamna și în primăvara viitoare, cînd n-avem altceva de făcut, să ne concentrăm forțele“. În comună, noi sîntem vreo 600 de tineri — a intervenit tovarășul IVAN TRANDAFIR, secretarul comitetului U.T.C., și jumătate din volumul de muncă necesar irigării acestei suprafețe ne angajăm să-l executăm noi. Și tot prin munca noastră vrem să aducem în circuitul producției agricole cele nouă hectare în pantă pe care acum nu cresc decît măricini. Le vom amenaja prin terasare spre a fi plantate cu viță de vie“.

Ca buni gospodari, țărani cooperatori din Tămădău își fac socoteliile lor. Discuțiile îmbracă mai mult forma consultării reciproce, a solicitării celor din jur să-și spună părerea dacă ce afirmă el, cei care vorbesc, sînt juste. Cuvintele pornesc din inimă. Sînt rodul unor frîmțări, al unor calcule, al strădăniilor lor de a materializa indicațiile partidului de sporire a producțiilor agricole, de ridicare, în ultimă instanță, a propriilor lor condiții de viață. „Zootehnia nu poate să ne mulțumească la ora actuală, sublinia tînărul inginerilor — mulgător RADU NIȚESCU. Avem animale puține de producție, iar producția de lapte pe care o obținem de la ele, deși în continuă creștere, este încă sub puterile noastre. În plan e prevăzută și sporim numărul vacilor de lapte pînă la 350, de asemenea, și al porcinelor și păsărilor. Nu vom face mare lucru dacă nu vom concentra efectivele, căci așa cum creștem acum porcii în patru sectoare, păsările în alte două — trei și vacile în tot atîtea, nu vom realiza ceea ce ne-am propus. Înfăptuind această cerință, pregătînd mai atent pe cei care să lucreze în zootehnie, asigurînd o bază furajeră mai completă, sînt convins că vom și depăși prevederile. Eu mă angajez să obțin cu 200 litri lapte de la fiecare vacă mai mult decît prevede planul“.

Ideea tînărului Radu Nițescu a fost preluată și de alți vorbitori. Tovarășul GEORGHE SONIC, președintele cooperativei agricole, a informat pe loc adunarea generală că în preocuparea consiliului de conducere este și înlăturarea propunerii lui Radu Nițescu. Iar ceilalți ingineri — mulgători au luat angajamentul secretarului organizației U.T.C. din zootehnie drept o chemare la întrecere. S-au angajat să-și răspundă.

Hotărîrea unanimă a celor prezenți la adunarea generală a fost că prevederile planului pe cinci ani pot fi depășite. Acest lucru se va traduce nu numai prin valorificarea unor cantități mai mari de produse, dar și prin creșterea retribuției la ziua-muncă, retribuție care, în final, e prevăzută să crească cu 60 la sută față de nivelul actual.

GH. FECIORU

Panoramă clujeană

Săli noi de clasă

În noul an școlar, prin grija oamenilor muncii și a comitetului U.T.C., elevii din școlile Copăcele — recșina Banat — vor

beneficia de 6 săli noi de clasă. Întreprinderea a fost efectuată prin muncă voluntar-patriotică, realizîndu-se

economii de 80000 lei.

CUT ION
secretar al comitetului comunal U.T.C.

Se apropie toamna...

Atenție la rentabilitate!

(Urmare din pag. I)

schimbarea tuturor caburilor de sudură și a papucilor de prindere ai caburilor, executarea unor dispozitive speciale pentru legături la masă. Pentru a se asigura volumul necesar de sudare automată, au fost pregătiti în mod special 12 sudori. Aici ai vrea să dau un exemplu cît se poate de elocvent în legătură cu participarea întregului colectiv al sectorului la asimilarea noului produs. Cînd s-a pus problema recrutării sudorilor pentru școlărie, birourile organizațiilor U.T.C. de la secția confecțiilor s-au propus conducerii pe cîteva tineri sudori electrici, absolvenți ai școlii profesionale în anul trecut. Au existat obiecțiuni că sînt prea tineri, dar tovarășii secretari au arătat că acești tineri, de care organizația U.T.C. s-a ocupat încă din perioada uceniciei, efectuaseră cea mai mare parte a practicii în producție pe lîngă muncitorii de la agregatele de sudare automată. Rezultatul: ei și-au însușit foarte bine și repede procedeele, iar acum volumul de sudare automată a scăzut, trei

dintre ei, cunoscutul „trio Constantin“ — C. Ionescu, C. Ene și C. Brăgău — au rămas în continuare la sudarea automată. Am ajuns în miezul problemei. Am amintit cu cîteva rînduri mai sus că volumul de sudare automată a scăzut. A scăzut fiindcă în momentul de față nu mai producem vagoane pe patru osii. Toate eforturile noastre, entuziasmul oamenilor, care și-au însușit practic procesul de fabricație în numai două săptămîni, eforturile financiare, cheltuielile pentru procurarea unor utilaje sau pentru autoutilare nu și-au găsit justificarea decît în parte. Planificate pentru a se amortiza la o producție de circa 1000 de vagoane, toate cheltuielile pentru pregătirea fabricației-proiectare — execuții de dispozitive, utilaje etc. — au fost repartizate pe un număr mult mai mic — doar 437 de bucăți — pentru că forul tutelar, Direcția generală de materiale rulant și construcții navale din M.I.C.M. — ne-a redus pe parcurs planul la acest sortiment, lăsînd nevalorificat efortul celor 1400 de muncitori și

tehnicieni din sectorul de vagoane, care, nu de puține ori, au fost felicitați de reprezentanții beneficiarului pentru elanul și priceperea cu care au lucrat. De altfel, cînd această a fost realizată cu aproape o lună de zile mai devreme, ultimele bucăți părăsind uzina cu trei săptămîni în urmă.

Acum, zece de dispozitive — mijloace fixe — stau blocate, iar bilanțul contabil a arătat că, datorită numărului mic de produse, prețul de cost a fost mai mare decît cel prevăzut, creînd greutăți în întreaga activitate financiară a uzinei. Iată acum — datorită neacordării atenției convenite aspectului financiar al asimilării noului tip de vagon, a cărui construcție a necesitat, datorită timpului scurt, serioase eforturi — noi încă ne putem lăuda că am terminat această acțiune în modul cel mai fericit. Iată de ce, făcîndu-mă eoul părerilor tuturor muncitorilor și cadrelor tehnico-ingineresti din sectorul din care fac parte, optez pentru mai mult discernămint din partea forurilor în drept cînd sînt luate asemenea hotărîri.

Revista presei științifice

- Cel mai bun chirurg — laserul
- Forțele unui fascicol de protoni
- Cuțitul de plasmă cu o temperatură de 15 000 grade

tumoare abdominală. În timpul operației, care a durat 15 minute — precizează ziarul — au fost secționat numeroase vase capilare, fără să curgă sînge. Reușita operației l-a determinat pe autorul ei să declare că în viitor laserul ar putea fi folosit și pentru oprirea unor hemoragii pulmonare. Rezultate cum sînt cele amintite contribuie la extinderea utilizării generatorilor cuantici (laser). Ziarul sovietic „Trud“ semnalează, în această ordine de idei, faptul că o unități specializată din Uniunea Sovietică a realizat un nou aparat de serie cu destinație universală. El poate fi utilizat în operații chirurgicale, dar și în acci-

lerarea reacțiilor chimice, la prelucrarea materialelor supradure și chiar la nivelarea drumurilor. Ziarul austriac „Arbeiter Zeitung“ s-a ocupat nu de mult de un alt gen de instrument chirurgical, de asemenea cu totul nou: fasciculul de protoni. Ieșind din domeniul fizicii nucleare, acești componente ai nucleului atomic, intru în chip meșteșugit de om au reușit să salveze vederea a 80 de diabetici, amenințați cu orbirea de boala diabetică a retinei. Este vorba despre un nou tratament realizat la Universitatea Harvard din S.U.A., cu ajutorul unui fascicul de protoni de mare intensitate.

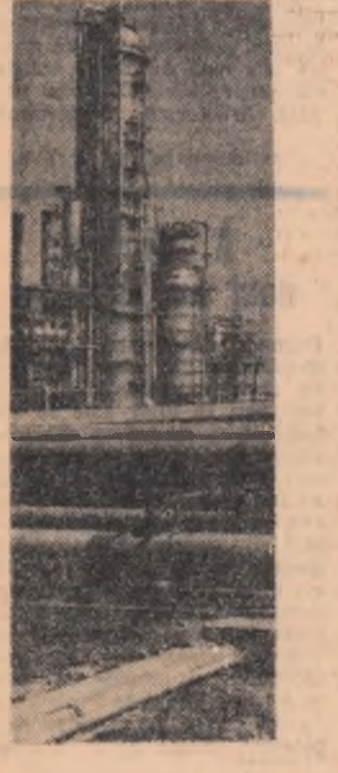
Prin acest tratament, care durează o oră și jumătate, este distrusă hipofiza — singurul mijloc de a opri procesul de pierdere a vederii, în cazul diabetului. Presa suedeză a informat, la rîndul ei, despre așa-numitul „cuțit de protoni“, pus la punct de profesorul Lars Leksell, neurochirurg la spitalul „Karolinska“ din Stockholm. Noul instrument chirurgical este de fapt un accelerator de protoni ale căror fascicule acționează ca și instrumentele „clasice“, îndepărînd din creier celulele bolnave. Metoda omului de știință suedez poate fi utilizată în tratamentul bolii lui Parkinson și al altor maladii ale creierului scoțite incurabile.

Cela două instrumente cu protoni amintite nu reprezintă, însă, singurele puncte de contact ale chirurgiei cu fizica nucleară. Potrivit revistei „New Scientist“, profesorul W. Herst, de la Universitatea din Zürich, a declarat că va folosi, în anul 1969, mezonii Pi în tratamentul cancerului. Un fascicul de asemenea particulă, concentrat asupra țesutului bolnav este captat de nucleu. Ca urmare, acesta emite la rîndul lui alte particule, mai grele, cu energii înalte dar cu rază foarte scurtă de acțiune. Experimentele cu nouă

metodă făcută pe șoareci au dat rezultate bune. Dacă „bisturii“ cu laser, cu protoni sau instrumentele cu mezonii nu erau suficiente, iată că presa medicală semnalează crearea bisturiiu cu plasmă. După ce a început să-și spună cuvîntul în domeniul energiei termionice, după ce a intrat în tehnica industrială, plasma a ajuns acum și în instrument medical. A fost realizat astfel un „cuțit cu plasmă“ al cărui viri atînge temperatura de 15 000°. Această temperatură este suficientă pentru a tăia oțel sau ciment, dar cu ajutorul ei se pot încliza delicat și țesuturile, se pot vaporiza celulele, se cauterizează

și se sterilizează rănile. O tehnică specială face ca temperatura atît de mare pe care o dezvoltă noul instrument să fie localizată cu o precizie maximă. Experimentele pe animale se pare că au dat rezultate bune. Etapa următoare — utilizarea în chirurgia umană — ar putea să intervină peste aproximativ 3 ani. La extenuanta operă, din punct de vedere fizic, este aparatul profesorului Krawawicz, de la clinica oftalmologică a Academiei medicale din Lublin, pe care l-a semnalat presa poloneză. Aparatul, un fel de stilou al cărui viri se răcește pînă la -75°C, servește la operațiile de cataractă. Virul noului instrument este aplicat pe cristalinul devenit opac. Din cauza temperaturii foarte scăzute, cristalinul înghețat și se lipește de instrument care, astfel, îl extrage cu ușurință. O operație extrem de delicată devine, cu ajutorul noului aparat, mult mai accesibilă, ceea ce, de altfel, explică interesul care s-a manifestat pentru el în numeroase țări. Noul instrument, fie că folosesc fascicule de lumină, de protoni, de mezonii, țesuturile foarte plasmă sau temperaturi foarte scăzute, ilustrează progresele rapide ale științei care beneficiază pe zi ce trece mai mult de urma colaborării între domeniile foarte diferite.

A. C.

Detaliu la Rafinăria Brazil

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

PROCES PROCESELOR DE DIVORȚ

ANCHETA
NOASTRĂ

Vom institui, în această pagină, o instanță de judecată. Și paginile care vor urma acestea vor constitui, ca în cel mai strict regulament juridic, „dosarul” procesului pe care-l începem. S-ar putea să fie un proces mai puțin obișnuit, reclamații fiind, noi toți, oamenii care ne-am bucurat însoțind un prieten, un tovarăș de muncă la Ofițerul stării civile, căruia o dată cu florile, i-am urât multă, multă fericire, și apoi vestea divorțului lor ne-a adus în suflet o undă de nedumerire, de tristare, și uneori chiar de indignare. Iar pirii? Nu, nimeni anume, cu toate că am putea da o cifră... ci concepțiile care generează instabilitatea căsniciilor. Căci, de ce să nu recunoaștem, la un bilanț în care regretele s-ar aduna cu avantajele unui divorț, mulți, chiar foarte mulți sunt de acord că despărțirea putea fi evitată, că un dram de minute în plus, un dram de luciditate din partea unuia sau altuia ar fi adus la linia de plutire o corabie speriată de propriile incertitudini. Deci, deschidem proces public lipsit de seriozitate, subrezienței sentimentelor, intereselor meschine, egoiste, minciunii și concepțiilor false despre căsnicie! Deschidem proces, noi, opinia publică, divorțurilor!

Grupa fotografică
de ION CUCU

La birourile procuraturii se depun cereri de divorț. Vine EA sau EL, întocmesc un dosar în care, pe prima pagină, dorința de a te despărți de un om care ti-a fost cindva nepus de drag, nepus de apropiat, este argumentată, răsarmentată, scuzată și comentată în fraze care, dincolo de personalitatea fiecăruia, de gândurile intime, de concepții de viață, seamănă izbitor între ele. „Pirita (sau piritul) nu a avut o atitudine corectă în ceea ce privește... Ea nu făcea menajul și gospodăria casei... El venea beat, injura, bătea, jignea, întreținea relații extracnjugale... Nu ne potrivim la caracter, avem concepții deosebite... Piritul (sau pirita) a considerat căsnicia o simplă aventură... a vrut buletin de București...” etc., etc., etc... Cu ani sau cu luni în urmă, un simplu DA, rostul cu emoție, cu încredere, cu vibrația autentică a fetei, i-a legat pe acești oameni, spune-se, pe întreaga viață, i-a legat într-o familie, i-a legat întru o celulă de un copil și un strămoș, i-a creștat un sprâin, o creștere verticală mai înaltă a propriilor idealuri, a sentimentelor și demnității lor umane... Și acum, fiecare are ceva de spus despre celălalt, ceva care, invariabil, se rezumă la dorința de a nu mai fi împreună.

Prejudecata
subordonării
și „crizele”
de
independentă

Ce ce întâmplă oare între fetele sufletească a primelor zile de căsnicie și gândurile care conduc pașii spre divorț? Cum înregistra-sea, cum prelucrează seismograful sensibil al fiecărei zile „zestrea” cu care fiecare contribuie la procesul complex al sudării și apoi al desfacerii unei căsnicii? Pe parcursul transformării vizului în dosar de divorț numerotat sec și afisat la tribunal ca „proces civil”, sint momentele esențiale ale unei vieți în doi, fie și de scurtă durată, cu zimbete și căderi, cu emoții și creșteri.

Fiecare știe că relațiile noastre socialiste au schimbat raportul de subordonare a femeii față de bărbat, că astăzi nimeni nu se mai gîndește că o femeie nu este capabilă să îndeplinească aceleși munci, să obțină aceleși rezultate ca un bărbat. Emanciparea socială a femeii a făcut însă, în cazul unor căsnicii, cîțiva pași înalțarea emancipării ei familiale. Un egoism neîntemeiat, bazat pe o mentalitate „cultivată” încă din adolescență, în familie, în școală, în relațiile de zi cu zi reduce mult din cauzele divorțurilor la concepția înăpoiată a unor bărbați de a-și considera soțiile inferioare, cu obligații în plus, față de obligațiile

lor. Citim, ca un leitmotiv al acțiunilor de divorț introduse de bărbatul, o frază: „Pirita nu făcea menajul și gospodăria casei”. Intelegînd prin aceasta mulțimea de atribuții casnice care-i revin soției și numai soției, diferent de atribuțiile ei pe plan social. Situația au, în cazul familiilor care se despart, caracter de generalitate. Amîndoi au servicii, contribuind, în aceeași măsură, la cheltuielile casei. Dar — imaginea e, fără doar și poate, uzată de literați și caricaturisti — EA, după opt ore de muncă este obligată acasă să facă „ore suplimentare” în timp ce EL, după aceleași opt ore, se odihnește. D. Nicolae și D. Elena au stat doar câteva luni împreună, în dosarul de divorț el invocînd motivul amintit mai sus. După divorț, Elena, ajunsă să-și judece retrospectiv scurta căsnicie, recunoaște că ar fi fost suficient un dram de înțelegere din partea lui, o mai atentă grijă pentru perioada de acomodare a vieții în doi, a descoperirii fiecăruia, pentru a evita despărțirea.

— As fi putut să învăț de toate, mărturisește ea, și să găsesc dulc gustul lui, să-l calc o cămasă, dar să fi dorit să mă ajute din cînd în cînd, să-l simt alături de mine în primele greutăți.

Sînt însă și cazuri cînd rolurile se inversează. O ciudată „criză” de independență le face pe unele soții să-și ignore cele mai elementare atribuții. Măndica E. nu avea servicii, întreaga zi o folosea pentru plimbare, citit. În instanță, ascultînd cu un zîmbet zeflemilor declarațiile soțului, care spăla și gătea pentru el și copilul declarat.

— Nu m-am angajat servitoare la el, acum femeile sînt egale bărbatilor, să învețe și ei să gătească, să spele... Cazul este simptomatic pentru o parte a tinerelor care-și întemeiază o căsnicie. Din dorința de a-și „menaja” fiicele, unii părinți consideră că fetele lor nu trebuie să știe încă din adolescență care sînt îndatoririle lor de viitoare soții, de viitoare mame. Într-un dosar de divorț am întîlnit un document — e drept că are și o tentă de umor — care dovedește că această emancipare este privită nu ca o justă în-

telegere a relațiilor soțototie, ci ca o eliberare completă de niste coordonate care, pînă la urmă, întregesc și înfrumusețază chipul femeii. S. Maria, foarte de curînd căsătorită, pleacă de acasă din cauza că soțul, S. Petre, o pune să facă mîncare, să spele. La insistențele lui de a reveni, se întocmește între ei un „original” contract: el se obligă să facă întreg menajul, să gătească, să facă plata, iar ea doar să-l spele... cămășile albe!

— La o analiză cit de sumară, ne spune tov. Mihai Roman, aceste căsnici nu aveau dreptul moral de a fi întrerupte. Se spune în existența cotidiană, că pentru sudarea unei căsnicii este nevoie de compromisuri, fiecare trebuie să cedeze ceva din individualismul și personalitatea pe care o avea înainte de căsătorie, contribuind astfel la formarea acelei unități care-l face pe amîndoi să pășească în viață cu același ritm. Dosarele pe care le studiem la tribunal, ascund, de cele mai multe ori, gesturi aparent minore de conciliere care trebuiau făcute de soții pentru continuarea firească a căsniciei, dar care n-au ajuns să se concretizeze, să se răfrîngă în celălalt. Multă tineră nici măcar nu se gîndește, cînd înalțează actele la Ofițerul stării civile, că „mecanismul” căsnicilor lor nu înseamnă numai dragoste — cerință firească întemeierii oricărei familii — ci și multă, multă luciditate, încredere în tine și în partener. Cum s-ar putea ca să se ajungă aici? În primul rînd, desființarea concepției că o căsătorie este numai un moment

„Permis”
de
căsătorie
pe termen
reduc

Răzvan și Alexandrina au numai 19 ani. S-au căsătorit din dragoste. Dar sentimentul s-a uscat repede, atîd de repede încît ei se întrebă dacă a existat. El este secretar U.T.C. la una din secțiile unei uzine bucureștene și afirmă, cu dezinvolură, că s-a căsătorit fără să-și cunoască prea bine soția, n-a avut timp s-o cunoască. Inițial, la întreprindere, dezbateri în adunările U.T.C., pe teme de familie, de comportare, de maturitate în viață. Ne-am între-

bat: cum vorbește celor care ar trebui să învețe de la el, să-l urmeze concepțiile sănătoase, întemeiate despre o căsnicie? Responsabilitatea sa (nu-i punem la îndoială alte calități), s-a făcut nulă dacă ne gîndim la acest aspect atît de important din propria-i viață. Sigur, e foarte tînăr, și, ca oricare, și el poate greși. Dar ceilalți, care i-au fost alături? Nici lui nu i-au spus altă nimic, iar asta a avut ca urmare ceea ce știm, rezultatul acestui soi de nepăsare „binevoitoare” fiind eșecul unei familii afit de tineri! Părinții celor doi comentează:

— Parcă nu găsește fata mea altul...
— Mai bine, recunoaște mama lui, era prea tînăr... Acum va ști să aleagă cu grijă...
— Dar înainte? Înainte nici unul din părinți n-a găsit de datoria lui să-l sfătuiască, să-l avertizeze, să-l ferescă de a-și căsătorii grabă?... De ce flozofia acelu „pînă nu te lovești cu capul de pragul de sus nu-ți vezi pe cel de jos” nu cap să întelepciunea firească, a acelor care trebuie să vadă în locul lor, pentru a-și feri de dureroase deznoadăminte?

— Ce mare nenorocire e un divorț? Se miră unul din cei întrebați. Dar nimeni nu poate șterge cu buretele uitînd ca și cum n-ar fi fost, cele câteva luni sau un an de

Cînd drumul
în doi
se oprește
la postul
din București

Rodica era studentă. Neliniștită de perspectiva unui repartii în țară, acceptă căsătoria cu un om mai în vîrstă cu aproape 20 de ani. Obține post în București. Colegele ei povestesc:

— Rodica era o fată simpatică, veselă, o fată de viață... S-a despărțit de noi, are alte preocupări, a îmbătrînit și s-a acrit... Pe stradă el merge înaintea ei citînd zarul, ignorînd-o, uneori obligînd-o să fie prea matură, prea serioasă pentru cei 24 de ani...

— E un bătrîn, bețiv, nu se îngrijește de distracția mea, de preferințele mele...
— Ba se îngrijise: îi asigurase, el și numai el, un serviciu căldut și comod în Capitală. Restul, nimic. O căsnicie goală, meschină și urtă. O urtise și pe Rodica, o schilodise sufletește. Îi era teamă de propriile gesturi, de vorbe, de zimbete.

— De ce să suferi la 25 de ani? Cu ce drept? mă întrebă inconștient de propria-i confuzie, de propria-i greșală. Suferea, suferă pentru că simte că acolo, în fața instanței judecătorești, tot au privit-o pe ea, cea care învinuia, învinuind-o. Divorțul n-a rezolvat nimic. A lăsat-o sărăcită de vise.

— Se observă, în multe, foarte multe situații — remarcă tov. Mihai Roman — o ciudată a-

semănare între cele două momente esențiale ale unui drum: căsătoria și divorțul, o asemănare ce poartă în ea însăși o similitudine deosebită. Se cunosc, se plac, nu trec două, trei luni în care ei se întîlnesc în fiecare sîmbătă și duminică și se hotărăsc „să înalțeze actele”. Actele legale, căci cele de caracter, de apropiere, de întoarcere spre ei înșiși n-au avut timp să le întocmească. Sînt convinși că și-au găsit tovarășul de viață. Părinții au îndoieli, dar se bucură; unii au scăpat de-o grijă, ceilalți admira „maturitatea” fiului. Prietenii, tovarășii de muncă au îndoieli, dar îi felicită; se întemeiază o nouă familie și consideră că e, totuși, bine. Dar cum, nu-i interesează, pentru cît timp, nu-i privește. Și așa, plîndu de valurile străvezii ale indiferenței, ajung la divorț. Și acolo, mărtorii, părinți și prieteni, se luptă pentru a scoate „basmă curată” pe unul dintre ei. De fapt, responsabilitatea este a amîndurora și pe undeva și a celorlalți. Părinții nu i-au învățat că o căsnicie nu este o joacă, că ea implică gînduri, concepții serioase, stabile, prietenii cu mai multă experiență au ignorat puterea lor de convingere.

Dintr-o statistică făcută la tribunalul unui

raion, acțiunile de divorț introduse după un an și doi ani de căsătorie bat recordul: 40 la sută. Cauzele, în ordinea importanței, sînt: insulte — 25 la sută; părăsire de domiciliu — 35 la sută; descoperirea unei „alte destinații” a sentimentului — 25 la sută, lipsă de preocupare pentru gospodărie — 15 la sută. Motivele sînt, incontestabil, grave prin prisma unor norme de conduită familială rigurose acceptate. Dar, dincolo de gravitatea lor, rămîn niste scuze exterioare, neesențiale. Ele acuză, mai mult ca orice alte comentarii, neseriozitatea, subreziența unor sentimente și a unor concepții pe care se întemeiază o căsnicie. E ridicol să te despărți de omul pe care îl i-ai ales tovarăș de viață pentru asemenea motive, la care se poate să nu se ajungă atunci cînd afectiunea știe să-și urmeze drumul firesc, știe să creadă și să înțeleagă că drumul împreună nu este neted, că o zi nu este egală cu alta, că oamenii se împlinesc, se perfecționează în timp și împreună. Dar afectiunea, dragostea care ar trebui să fie temelia alegerii, cunoașterii soțului sau soției are și ea nevoie de timp pentru a fi descoperită, întregită.

PRIMA ZI A ALBUMULUI DE FAMILIE

Impotrivim în prezent defacerii usuratică a căsniciilor în ființă, dar concomitent trebuie să ne îngrijim de împiedicarea încheierii tot atît de usuratică a căsătoriilor și să ne preocupăm de pregătirea din toate punctele de vedere, a tinerilor hotărîți, n-a fost umbrîdă de nici un gînd de nicio intenție a despărțirii. Și totuși...

Ca o concluzie dar și ca o invitație nu numai la reflecție dar și la o activitate socială generată de evoluția ascendentă a economiei țării noastre, care au antrenat deopotrivă schimbări de interese și valori sociale, au dus la o nivelare,

dar și la o heterogenizare a îndemnilor ce conduc la întemeierea unui cămin, îndemniuri a căror cimentare nu e posibilă numai prin apeluri tardive la conștiință și umanism, ci trebuie asigurate printr-o educație largă îndreptată cu curaj și seriositate încă de către părinți, continuată cu același curaj și în aceleași școli, în lectivele de muncă și îmbogățită — nu la întîmplare, ci cu discernămintul sensului pozitiv educativ — prin toate mijloacele culturale care ne stau azi la dispoziție: presă, radio și în special spectacole de

teatru, de film și televiziune.

Această educație trebuie să cultive simțul răspunderii, al angajării matrimoniale, atît față de soț, cît și față de copiii cărora li se va da viață, va trebui să dezvolte sentimentul demnității femeii în relațiile cu bărbatul, să elimine iluzia dualismului femeie-soție și femeie-divertisment, care face atîtea victime de crezut printre bărbații care se consideră cu „experiență”, dar care căsătorindu-se, întîlnesc în soția lor, tot pe una din trecurile lor „victime”.

Această educație va

trebul să completeze conceptul exclusiv al căsătoriei din dragoste, cu unul polyvalent și va trebui să conducă în final, la imprimarea unui caracter realist dispușiilor din cadrul caselor de căsătorii ale sfaturilor populare, instituții de bună intenție dar de minimă eficacitate în acțiunile lor organizate.

E greu de crezut că o discuție sufocată de flori, de „zimbete, vă rog” și de emoții inerente unui asemenea pas, va reuși să suplinească minusurile unei educații, destinate să asigure în primul rînd respectul demnității vi-

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

Ministrul economiei R. F. a Germaniei a părăsit Capitala

Miercuri dimineața a părăsit Capitala ministrul economiei al Republicii Federale a Germaniei, Kurt Schmücker care, la invitația ministrului comerțului exterior al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită oficială în țara noastră.

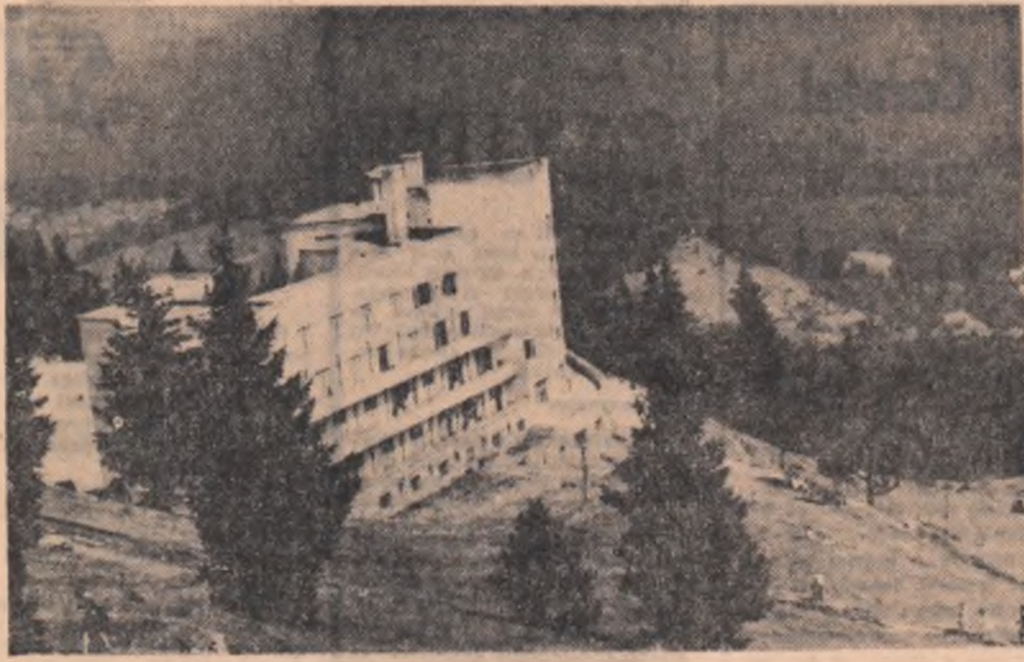
Cu același avion a plecat grupul de consilieri și experți care a însoțit pe oaspețe, precum și Alfred Burgemeister, Clemens Riedel, Gustav Stein și Siegfried Zogelmann, deputați în Bundestag.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost con-

duși de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Filip Gelz, deputat în Marea Adunare Națională, Vasile Răuț, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Moriga, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, de funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior și Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost, de asemenea, prezenți, Erich Strätling, șeful Reprezentanței comerciale a Republicii Federale a Germaniei la București, și membri ai reprezentanței.

(Agerpres)

După cum s-a anunțat aspectul general al timpului în luna septembrie va fi mai mult de vară. Deci și în luna septembrie munții vaștească. În fotografie: Sinaia la Cota 1400

INSEMNAȚII DIN R. P. BULGARIE

Orașul de pe lantra

Soarele de toamnă, obosit după rispa estivală, își îndreaptă reflectoarele către căsuțele îngheșute pe spinarea dealului. Zidurile care au prins rădăcini în stîncă își trădează bătrînețea. Secole furtunoase au săpat riduri pe obraji de cărămidă. Istoria, generoasă, a deschis paginile uriașei sale cărți.

În acest oraș. În atmosfera căruia stăruie romanticismul, sute de tineri urmează cursurile universitare. Institutul pedagogic din Tirnovo pregătește cadre didactice care vor duce lumina cății în toate colțurile țării.

Orașul de pe lantra reprezintă un vast muzeu. La Tirnovo istoria nu și-a lăsat încă ștampila sa. În jurul orașului se înalță monumente sau de construcții ce-și subliniază ostentativ, arogant, noblețea dobî-

La Tirnovo sentimentul răscolilor al întinării cu trecutul își domină ființa. Așculți pașii ce răsună, ca un zgomot din depărtarea timpului, pe pavajul de piatră al ulițelor ontorionate ce se strecoară printre casele căjrate straniu pe înălțimile orașului. Zăvoești în cartierele în care, parcă, clepsidra vecurilor a încremenit. Priviți ruinele străvechilor palate regesti, încercînd să descifrați contururile unor frumuseți arhitecturale ce s-au pierdut. Ghizi de prin partea locului își poartă imaginația prin timpuri acoperite de uitare. Urmele palatelor Tarevești și Trapezitza le oferă prilejul unor reconstruiri în care adevărul istoric și legenda populară se încumenează. Lîngă clădirile cu trăsături puțin obisnuite, născute într-un alt ev, deseori auzi rostindu-se numele lui Kollo Ficeto. Constructor al cărui nume s-a păstrat în timp. Kollo Ficeto a fost un autodidact, care cu prețul unor sacrificii inimaginabile, și-a însușit admirabilă știința de a înălța clădiri, poduri, apeducte și biserici. Geniul arhitectonic și acestul autodidact se dezvoltă la hanul lui Hadji Nikola. O clădire imaculată, strălucită de arcade, și colonade. Neașteptat veniți din depărtata Veneția își păstrau prețioasele încălțări în magazii ce au masive și ferestre ferecate cu oaloane. Iar în încăperile scăldate în lumină și căldură de la etaj găseau ceasuri de răgaz după un drum exinanant într-o călătorie în care tremul și avionul nu apăruseră încă pe lista mijloacelor de transport.

Tirnovo oferă vizitatorului și pagini mai proaspete din istoria sa. O căsuță modestă de lemn ce-și ascunde chipul în anonimatul unei vile, pe o ridicătură domoală, evocă începuturile misiunii socialiste din Bulgaria. Cîteva sfîrșituri de secolul trecut. Dimităr Blagov a organizat acolo prima sedință a primei celule socialiste din țară. Bărbății care, în secret, s-au strîns spre a-l asculta pe marele revoluționar își riscuau libertatea și viața. Dar ei au aprins flacăra unei lupte pe care urmașii lor. Încrederea generații de comunisti din secolul nostru au dus-o la biruință.

Însoțit de umbrele istoriei pășești în cartierele noi, a că-

ror vîrstă rivalizează doar cu cea a celor mai tineri locuitori ai orașului. Clădirile moderne, șirag de chipuri surzătoare, par replica prezentului dată moștenirii trecutului. Tirnovo își extinde „frontierele”. Nobile construcții se în-

mulțesc, modificînd vechile hărți ale orașului. Anii din urmă au schimbat substanțial peisajul urban. Micutele ateliere meșteșugărești au dispărut. În locul lor și-a făcut apariția un impunător complex de case de locuit. Aparatele de radio construite în orașului lui Kollo Ficeto și-au câștigat renume. Uzina, deție tină, a obținut o experiență care îi permite să livreze pe piața bulgară și chiar la export aparate de radio de o bună calitate.

M. RAMURA

ACTUALITATEA

Pe ecranul toamnei

După o vară pe care o poți regreta din 1001 de motive, rămîne unul singur pentru care ești bucuros că anotimpul estival a trecut: programarea filmelor. Doar ecranul toamnei ne va compensa cu siguranță printr-o stagiune cinematografică deosebit de interesantă.

În primul rînd studioul „București” se prezintă cu cele două producții: „Steana fără nume” (regia H. Colpi) și „Tunelul” (regia Francisc Monteanu). De asemenea, vor rula filmele românești inspirate din actualitate: „Vremea zăpezilor” (regia Ch. Nagi, scenariu Pănuș Neagu și N. Velea, „Meandra” (regia Mircea Săucan) alături de comedia lui Gopo „Doctor Fatuș XX” și filmul polițist „Fantomele se grăbesc” (regizat de Cristele Poluxis) după romanul de aventuri „Ecuția cu trei necunoscuti” de Tudor Popescu.

Dintre filmele străine amintim reproducția sovieto-polonă „Leona în Polonia” sub regia lui S. Lutkevic, recent premiat la Karlovy-Vary în acest an, producția maghiară „Zile roșii” (scenariu și regia Andras Kovacs), filmul canadian „Magazinul de pe strada mare”, pelicula care a obținut marea premiu Oscar pe anul 1965, regizat de Elmer Klos și Jan Kadar (cunoscutul filmul nostru cu excelența dublu „Moartea se numește Engelstein”).

Cinematografia italiană va fi prezentă prin filmele „Cele patru zile ale orașului Neapole” în regia lui N. Loy după un scenariu de Vasco Pratolini (filmul obținînd cîteva mari distincții la festivalurile de la Moscova și Veneția), „Boccaccio '70” (trei scheciuri cinematografice regizate de M. Monicelli, F. Fellini și De Sica) în care vom revizita pe cunoscuții actori Sophie Loren și Anita Ekberg, „Tara fericității”, un film în cea mai fidelă tradiție neorealităș, regizat de Luciano Solce, care va fi prezent împreună cu filmul biografic „El Greco”.

Studiourile franceze sînt prezente cu o nouă versiune după romanul lui Victor Hugo, „Notre Dame de Paris” în care vom revizita pe Anthony Quinn alături de Gina Lollobrigida. Pierre Etaix va apare în trila postură de scenarist realizor și interpret în filmul „Yo-Yo” cu care a obținut la Cannes în 1964 premiul pentru cel mai bun film pentru tineret.

Amatoriilor de filme de „caș și apă” le sînt rezervate ultimele două filme din trilogia „Angelele”, „Minunata Angelica” și „Angelica la curtea regelui”.

Studiourile americane vor fi prezente în trei westernuri dintre care „Dillencia” (regia John Ford), film turnat în 1938, este însoțit în toate antologiile filmului de rari epitet, „caudoneră” în celelalte două, „Warlock” și „Clamaron”, vom revizita de Maria Schell, Anna Baxter, Henry Fonda și Anthony Quinn ultimul va fi protagoniștii filmului „Zorba Grecul”, ecranizare după un roman de Kazantzakis (marile narator grec, prieten intim cu Panait Istrati) în regia lui M. Cacovannis, cunoscut la noi prin „Electra”. Cele două premii Oscar obținute în 1964 recomandă acest film.

Pentru tinerii spectatori vor rula filmele „Ore de ris cu Stan și Bran” și „Lumea minunată a fratilor Grimm”. Așteptate ca justificată nerăbdare sînt și filmele „Bătălia pentru Sanhai”, „China” și „Pemela nisipurilor”, filmul regionalizator japonez H. Teshimawara, laureat al Cannesului în 1964.

Scurta trecere în revistă a programului cinematografic ce ne așteaptă, îndreptățește un optimism pe care nu ne aflăm să-l facem public.

TUDOR STĂNESCU

Esmeralda din „NOTRE DAME DE PARIS”

Unul din cele trei roluri în care vom revizita pe Anthony Quinn, în „ZORBA GRECUL”

În „TARA FERICIRII” debutanta, DONATELLA TURI

Pierre Etaix în „Yo-Yo”

Continuîndu-și călătoria în țara noastră, delegația P. C. din Austria, condusă de tovarășul Franz Muhri, președintele partidului, a vizitat în după-amiaza zilei de 5 septembrie Muzeul Deftană.

În cursul dimineții de 6 septembrie, delegația P. C. din Austria, împreună cu tovarășul Mihail Dalea, secretar al C. C. al P.C.R., a vizitat regiunea Brașov. Oaspeții au făcut o vizită la comitetul regional de partid. Tovarășul Ion Voinea, membru suplent al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului regional de partid, a informat pe oaspeții despre unele preocupări actuale ale organizației regionale de partid. Delegația a vizitat apoi cooperativă agricolă de producție Bod, construcții și locuri istorice din Brașov și complexul turistic Poiana Brașov.

Biroul comitetului regional de partid a oferit, în cinstea delegației, o masă tovarășească.

Miercuri dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația de specialiști din agricultură condusă de prof. Nicolae Glosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, care la invitația ministrului agriculturii al R. P. Bulgaria, a făcut o vizită în țara vecină.

La sosire, delegația a fost întâmpinată de membri ai conducerii Consiliului Superior al Agriculturii și specialiștii din C.S.A. (Agerpres)

Au început lucrările simpozionului național de etnografie

Teri, la Sala Mică a palatului au început lucrările Simpozionului național de etnografie, „Organizarea muzeului etnografic în aer liber — principii și metode”, care are loc la București între 7—15 septembrie sub auspiciile Comitetului Național pentru I.C.O.M. din cadrul U.N.E.S.C.O., în colaborare cu Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, după care a urmat sesiunea de comunicări științifice susținute de către specialiștii români și străini.

ION MARCOVICI

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI LA NUMĂRUL 350

Cea de a treia serie a colecției care are vîrsta de 71 de ani, „Biblioteca pentru toți”, a ajuns cu volumele Ciciliului Halipa („Fecioare despletite”, „Concert din muzica de Bach” și „Drumul ascuns”) de Hortensia Papadat Bengescu, la numărul 350.

Proiectată pe un spațiu editorial de circa 2 000 volume ce vor cuprinde întreaga noastră literatură clasică, clasicii literaturii universale precum și cele mai bune opere ale literaturii contemporane, românești și străine, în așa fel încît fiecare țară să fie reprezentată cel puțin cu 2—3 autori, colecția „Biblioteca pentru toți” înglobează pînă astăzi, volumele unui număr de 196 scriitori români și străini, și 14 antologii, cuprinzînd opere din 26 de literaturi.

Actuala serie a popularizării colecției care apare din 1960, continuu îmbunătățită grafic, a ajuns la un tiraj total de peste 18 milioane exemplare.

Pentru numerele care vor apare încă în toamna acestui an, editura pregătește următoarele cărți: Mihail Sadoveanu „Dureri înăbușite”, „De la Dragoș la Cuza Vodă” (legende populare), Tudor Vianu „Arta prozatorilor români”, două volume de nuvele de Gib Mihăescu, „La Grandiflora” și „Noaptea focurilor”, precum și „Oameni care au fost” de N. Iorga.

Din literatura universală vor apare: Cesare Pavese „Luna și focurile” și „Femei singure”, St. Crane „Semnul roșu al curajului”, A. Huxley, „Punct, contra punct”, și antologiile „Basme africane”, „Poezia americană contemporană”.

T. B.

„Internaționalele” de națatle ale Româneli

Bazinul din parcul sportiv Dinamo din Capitală va găzdui în zilele de 10 și 11 septembrie campionatele internaționale de națatle ale Româneli. La startul întrecerilor și-au anunțat participarea sportivi și sportive din Cehoslovacia, R.D. Germană, R. F. Germană, Bulgaria, Iugoslavia, Polonia, Ungaria și România. În cele două zile de concurs întrecerile vor începe la ora 17.

MONDIALELE DE VOLEI

Preliminarile de la Cehoslovacia au decurs fîrec. Fondul de surprize fiind eputizat din prima zi, echipele s-au încadrat în ierarhia anticipată de amatori voleiului, cu singura „indisciplină” a formației noastre și totuși entuziasmul sportiv nu a suferit scăderi, dimpotrivă: componenții echipei locale și apoi „plejada” conducătorilor de delegații și antrenorilor și organizatorilor au fost conținatmi de febra competiției. Meclurile pe care le-au organizat, al căror șef era cu larghețe furnizat de fabrica de bere Budvar, sînt constituit puncte de mare atracție ale programului, iar rispa de energie nu a fost cu nimic inferioară meclurilor oficiale. Numai stelele au fost cu adevărat aparate. Festivitatea de s-a-nomita încheiere a fost confirmarea oficială definitivă a clasamentului știut. În febră, publicul a dermderat pe cel doi

profunde în Cehoslovacia și Uniunea Sovietică. Victoria — diflică — a Cehoslovaciei a calm mult patimile. A debutat frumos și echipa noastră învingînd formația de

blucul gazdă față de echipa cehă, totuși rezultatul a dezamăgit. S-a jucat sub nivelul obișnuit cu foarte multe greșeli în situații simple. Deși nu s-a prezentat în formă strălucită din prima zi, și a fost adesea derutată de atacul nostru, cînd subtil, cînd de mare forță, echipa cehă a dominat prin corectitudinea și constanța comportării. Oblecși au existat doar împotriva arbitrilor.

De sifoi și jucătorii cehi și români au fost nemulțumiri și au protestat adesea împotriva deciziilor arbitrilor, ceea ce a scăzut și mai mult calitatea spectacolului. Bilanțul zilei descurățează dar poate căna șile zilele următoare...

ILINA GRIGOROVICI

CORESPONDENȚA DIN PRAGA

sportivi premiați: AUREL DRĂGAN din echipa noastră și Scorek din echipa poloneză. Preliminarile sînt terminate, marea luptă a început la Praga, în giganțicul Palat al sporturilor, în înfulel care 18 000 de tipete și fluturări.

În prima zi la Praga s-au întâlnit cele mai puternice

loc neglijabilă a R. D. Germane.

A doua zi a turneului a adus o dezamăgire generală și fără nuanțe. Deși s-a conștat meclur cu echipa Cehoslovaciei foarte greu, cu puțin șanse de a fi cîștigată, dată fiind comportarea ireproșabilă în fîlbură a Uniunii Sovietice, ca și aorumul atepament al pu-

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Ingineri pe platoul titanilor

devin mai puri, mai oameni, mai romantici. Temperatura înalță instantaneu aici, pentru proaspătul inginer stagiar, turnarea în termen a stîlpilor de beton, sporirea volumului de betoane încorporate în tratinicele temelii, sarcini pe care Paraschiva Mircean are prilejul să-și vorbească cu o bucurie tonică, proprie constructorilor legați afectiv de profesie. Iar bucuria ei cea mai mare este „să ajungă acasă obosită, o obosală care să se confunde pe deplin cu multumirea că în fiecare zi, și eu, tânăr inginer stagiar, am făcut ceva în acest loc unde primesc certificat de existență înfăptuiri tratinice”.

Opriți o basculantă și pornim spre sectorul furnale. Aici, e o concentrare de forțe turbulente. Peisajul vast, dominat de vîiet continuu de mașini și ucele, de efortul care se împlinește în

ce va fi. Îl căutăm pe inginerul stagiar Leon Moldovan. Știm că tatăl lui lucrează ca tehnician constructor de peste 25 de ani. Știm că e de la Sighișoara, că-i place mult să schizeze, că-i voinic. Nu știm că șantierul a produs asupra-i o atît de adîncă impresie.

— În facultate am învățat multe. Dar, aici, e cu totul altfel — dăm noi examen în fiecare zi.

Lucra cu oamenii de sub conducerea maestrului Munteanu la hala de mașini pentru turnat fontă pe bandă.

Basculantele vin și pleacă. Alergă peste cîmp, aduc beton, cară pămînt. Șoselele-artere vii, arterele sănătoase ale unui organism în care fiecare știe ce are de făcut.

— Dorința mea — spune inginerul Moldovan, e să lucrez aici pînă la sfîrșit. Tata, ca vechi constructor, spune că e o mare multumire să fii părtaș la asemenea împliniri, de care să-ți amintesti întotdeauna cu sentimente adînc omenești.

30 de ingineri pe platoul

dintre Mălina și Cătușa. Viitorul platoul al titanilor.

Orașul i-a primit ospitalier. Șantierul, cu bucurie. O nouă promoție se află în prima linie a cincinalului, alături de oamenii care-și unesc într-un efort comun toate energiile în tulburătoarea epopee pentru oțel gălățean.

Succes solilor artei studentești!

Liviu Clutel, regizor, director al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”

— Mă bucur că am vîrnat și acest spectacol al studenților bucureșteni... „Nu sînt Turnul Eiffel” se numără printre piesele românești bune, scrise în ultimii ani și înălțul student Andrei Șerban a potențat-o la valoarea ei. Spectacolul are meritul de a arăta o ialetă a expresiei artistice românești — violențuna, tinerețea, analiza profundă.

O să fac o mărturisire surprinzătoare: pentru mine spectacolul din această seară a constituit o lecție: eu am fost elev, iar studenții de pe scenă profesori.

Ana Maria Nartî, critic de teatru:

— Spectacolul din această seară... M-a surprins, mi-a plăcut, m-a încîntat! Realizatorii celorlalte spectacole cu piesa „Nu sînt Turnul Eiffel” — mă refer la profesioniștii, — au fost tentați în primul rînd de replicile de efect, pe care le-au adus în prim-plan. Meritul studenților este de a fi trecut pe primul plan ceea ce este grav și serios în piesa Ecaterinei Oproiu. Am remarcat o înțelegere mai gravă a personajelor, s-a accentuat recunoșterea necesității sfîrșitului: „O să fie greu, o să fie mișună”. Este o expresie a studenților noastre.

Clody Berthola, artistă emeriță:

— Spectacolul studenților — care îmbină realizări actoricești excelente, o regie inspirată, un decor frumos, remarcabil prin inventivitate și sensibilitate, o muzică bine aleasă — va fi un adevărat „ambasador” al expresiei tinere, plină de talent, pasione, seriozitate care caracterizează studenții din patria noastră.

Mai multe teatre profesionale (printre care și Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” din București) au pus în scenă „Nu sînt Turnul Eiffel”. Mă așteptam ca studenții să se lase influențați de aceste realizări. Am avut însă surpriza să asist la adevărată experiență de teatru studențesc, un spectacol original, respirînd tinerețe, personalitate și talent, un spectacol remarcabil.

Ultimul examen din țară a fost

trecut cu brio. Urmează acum confruntarea internațională. Urmăm desigur școlii artistici studențești din patria noastră.

15 septembrie în avanpremieră

matică, ereioanele și trusele de desen, acvarele și hîrtia albăstră se adună stive pe mesele de servit în fața cumpărătorilor.

— Aveți și texte literare în limba engleză? se informează o elevă de clasa a X-a.

— Nu — vine prompt răspunsul.

Deși Editura didactică le-a promis elevilor broșuri conținînd texte literare în limbile străine, care se studiază în liceu, ele n-au apărut încă în librării.

La „Librăria copiilor” de pe B-dul Maghera, la Librăria „George Coșbuc” de pe Lipscoșii și în multe alte unități elevii sînt seroșiți prompt, raionalele de rechizite sînt suplimentate cu vinzătorii pentru a se evita aglomerația. Desigur, în zilele care vor urma ritmul cererii de rechizite va crește. Pentru a preveni timpina aglomerația, responsabilii unităților trebuie să

prevadă de pe acum măsurile organizatorice (aprovisionare, repartizarea vinzătorilor, înlesnirea de achitare a banilor) care să asigure o desfacere corespunzătoare a rechizitelor școlare.

Alături de rechizite, a crescut și cererea de uniforme școlare. În magazinele de specialitate, precum și în celelalte unități de confecție se găsește întregul sortiment de uniforme. Păcat, însă că din cauza ambalării necorespunzătoare la fabrici, unorii și a proastei depozitări, ele sînt șifonate și, deci, neapropiate. În unele magazine se mai recomandă acest neajuns, uniformele fiind călcate, dar nu peste tot sînt condiții și... inițiative în acest sens.

Pentru ca fiecare elev să-și primească manualele în prima zi de școală, nu muncit, alături de editori și tipografi, și lucrătorii depozitelui, șoferii și ajutoarele lor. Începînd de la 28 iulie și pînă la 30 august de aici au pornit spre școlile din Capitală peste 5 600 000 de manuale a căror valoare depășește suma de 7 000 000 lei. În linii mari, difuzarea s-a terminat. Totuși, încă nouă titluri de manuale nu sînt gata: „Engleza pentru clasele a VIII-a și a X-a”, „Educația cetățenească pentru clasa a VIII-a”, „Desen artistic pentru clasa a X-a și

altele. În așteptarea lor, din depozite pleacă manualele pentru liceele profesionale.

În librării am aflat că elevii care urmează cursurile serale și fără frecvență își vor putea procura manualele necesare începînd cu data de 22 septembrie. În depozite ele însăși există, stivuite cu grijă, în așteptarea datei cînd vor porni spre librării, deși pentru elevii care frecventează cursurile serale, anul școlar a început. Opreștește se datează Ministerului Învățămîntului. N-ar fi fost firesc ca după ce au fost asigurați elevii înscriși la cursurile de zi, al căror număr a crescut, manualele să ajungă la elevii de la seral mai operați?

Cele 469 unități școlare din Capitală își așteaptă elevii. Au fost reparate, curățate, îngrîjite pînă la amănunt. 4 școli cu 64 săli de clasă și-au înălțat zidurile în acest an în noile cartiere ale Bucureștilor. Este pe cale de a fi terminată acțiunea de îmbogățire a materialului didactic existent în școli cu exemplare noi, moderne. Valoarea acestuia depășește suma de 2 700 000 lei. Corpului profesoral bucureștean i s-au adîngat încă 166 cadre didactice din rîndurile absolvenților din acest an al facultăților.

Convorbirile oficiale româno-italiene

ROMA 7 — Corespondenții Agerpres, I. Mărgineanu și G. Pastore, transmit: Miercuri dimineață au continuat la Palatul Farneza convorbirile oficiale între ministrul Afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, și ministrul Afacerilor externe al Italiei, Amintore

Fanfani. La convorbiri au participat membrii celor două delegații în încheierea discuțiilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de cordială, a fost aprobat textul Comunicatului comun privind vizita oficială a ministrului Afacerilor externe român în

Italia. Atât Corneliu Mănescu, cât și Amintore Fanfani au subliniat că discuțiile purtate într-un spirit de înțelegere reciprocă și de prietenie, constituie o contribuție prețioasă la întărirea colaborării dintre cele două țări, la cauza destinărilor și păcii.

Curajul micului partizan

Agencia U.P.I. informează că o subunitate a infanteriștilor marini americani a găsit marșul un tânăr partizan de 14 ani, ascuns într-un pîrâu, la sud-vest de Da Nang. El intrase complet sub apă și respira cu ajutorul unui tub scos la suprafață. Fîind interogată, băiatul le-a spus soldaților că este dispus să-i conducă la o ascunzătoare a forțelor patriotice. În locul acestuia, el i-a condus într-un cîmp minat. Un purtător de cuvînt militar american a afirmat că pierderea lui este „ușoară”, însă băiatul a scăpat lesăr. Fîind născut unu nou interogator, el a recunoscut că respectul față de un fost minat de război, dar din nou militar american au nimerit pe un cîmp minat.

PE SCURT

● MIERCURI au continuat la Londra lucrările celei de-a 13-a conferințe anuale, de după război, a primilor miniștri ai Commonwealthului. În cursul sesiunii de dimineață participanții la dezbateri au continuat discuțiile asupra problemei rhodesiene.

● PRESEDINTELE Franței, Charles de Gaulle și-a continuat călătoria în zona Pacificului vizitînd în insula Tahiti, după ce zilele trecute a vizitat Noua Caledonie și Nole Hebride, teritoriile franceze de peste mări. Generalul de Gaulle a fost întâmpinat pe aeroportul Faa din Tahiti de Pierre Messmer, ministrul armatei al Franței, Alain Peyreitte, ministrul delegat, Insularul cu cercetările științifice și problemele atomice și spațiale și de M. Sicurani, guvernatorul Polineziei franceze.

● LA ATENA stația seismică a înregistrat în noaptea de marți spre miercuri trei cutremure. Primul a fost cel mai puternic și a avut epicentrul la 250 km nord-est de Atena. Celelalte două, de intensitate mai slabă, au avut epicentrul la 25 km nord-est de Atena, au fost resimțite în capitala Greciei. Nu au fost semnalate victime sau pagube importante.

● ÎN CURSUL unei vizite făcute în dimineața zilei de 7 septembrie, la o unitate armată siriană, primul ministru Youssef Zeayyen a declarat că „populația și armata vor zdrobi orice activitate susținută și orice conspirație a reacționarilor și a spionajului lor imperialist”. Agențiile de presă transmise că autoritățile siriene, după înăbușirea loviturii de stat organizată de elementele de dreapta din partidul B.A.S.S., măsură severe în diferite instituții.

● SUB AUSPICILE Ligii UNESCO pentru artă și educație în Japonia, a fost organizată o expoziție internațională de artă populară în cadrul căreia a fost prezentat un stand de obiecte de artă populară românească. Expozantele românești s-au bucurat de aprecierea asistenței.

● AGENTILE de presă informează că două subunități sud-vietnameze au atacat cu mortiere de 81 mm satele cambodgiene Phum Phnom și Kauk Kambor, situate la mai puțin de 2 km de frontiera cu Vietnamul de sud, în provincia Kampot. Se menționează că în satele cambodgiene nu se aflau trupe, ci doar cîțiva țărani care asigurau paza. Agenția France Presse arată că în urma tirului de mortiere a fost omorât o persoană și alte cîteva rănite.

SĂRBĂTOAREA POPORULUI COREEAN

Cu 18 ani în urmă, la 9 septembrie 1948, poporul coreean a proclamat într-o atmosferă de entuziasm Republica Populară Democrată Coreeană. Evenimentul a avut loc după ce, la 15 august 1945, Coreea se eliberase de sub jugul militarilor japonezi și se instaurase puterea populară.

Proclamarea Republicii Populare Democrată Coreeană a constituit pentru hărnicele popor coreean un împlinire și mai mare în construcția unei vieți noi, socialiste. Dar munca sa constructivă a fost întreruptă de războiul care timp de 3 ani a prăjolit pămîntul Coreei, a distrus sate și orașe, a omorât femei, bătrîni și copii. Poporul coreean s-a ridicat ca un singur om în apărarea libertății și independenței patriei, din loviturile puternice invadatorilor. Încheierea armistițiului, în iulie 1953, a constituit eșecul agresiilor și a dovedit o dată în plus că un popor care-și apără drepturile sale sacre, viața sa nouă, este de neînvinge.

După terminarea războiului, oamenii muncii din R. P. D. Coreeană au izbutit în scurtă vreme să-și refacă orașele și satele distruse. Sub conducerea Partidului Muncii din Coreea poporul coreean a obținut victorii importante în dezvoltarea economică și culturală a țării, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, în opera de construire a socialismului.

Astfel, ca urmare a eforturilor depuse pentru industrializarea socialistă a țării, producția industrială a depășit de 15 ori nivelul din 1944. S-a dezvoltat în ritm rapid industria grea, extractivă, constructoare de mașini și siderurgică, care realizează astăzi în 47 de zile o producție echivalentă cu aceea a întregului an 1944. Industria R. P. D. Coreeană produce o largă gamă de mașini moderne ca turbine, compresoare, mașini-unelte, tractoare, autocamioane, locomotive electrice, vagoane, instalații chimice și altele. În același timp o dezvoltare continuă a cunoscut agricultura țării care dispune în prezent de 20.000 de tractoare, de însemnate sisteme de irigații și de tot mai multe îngrășăminte chimice. Ea produce actualmente de două ori mai multe cereale decît în anul dinainte de eliberare.

Pe baza realizărilor din economie s-au obținut

resemnabile rezultate în creșterea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Astăzi, R. P. D. Coreeană este un stat socialist înfloritor, cu o industrie puternică, o agricultură înfloritoare și cu o cultură în plină dezvoltare.

În contrast izbitor cu dezvoltarea R. P. D. Coreeană, se află situația grea din Coreea de sud, unde la putere a fost instaurată dictatura antipopulară a cliiei lui Pak Cil-an în condițiile prezenței trupelor străine. Coreea de sud prezintă tabloul stagnării economice, foametei, mizeriei, lipsei celor mai elementare drepturi cetățenești. Însă populația sud-coreeană își intensifică tot mai mult lupta împotriva poliției duse de regimul de la Seul, poliția de aservire economică a țării intereselor imperialiste. De ani de zile atît la Seul cît și în provincie au loc puternice manifestații și demonstrații ale populației care luptă pentru libertate, retragerea trupelor americane, reunificarea patriei pe baze pașnice și democratice.

Pe plan internațional Republica Populară Democrată Coreeană se manifestă ca un factor activ al luptei antimperialiste, pentru libertatea și independența popoarelor, pentru afirmarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, pentru marea cauză a socialismului și păcii.

Poporul român care și-a manifestat întotdeauna solidaritatea cu Coreea populară, urmărește cu adînc interes și o vie simpatie munca hărnică a poporului frate coreean și se bucură din toată inima de realizările sale în construcția socialistă. Între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană se dezvoltă continuu relațiile de prietenie, colaborare și ajutor reciproc în sprijinul internaționalismului socialist, în interesul ambelor noastre popoare, al unității și coeziunii sistemului mondial socialist, al păcii în întreaga lume.

Pe prilejul marei sărbători naționale a R. P. D. Coreeană, poporul român, tineretul transmis poporului și tineretului coreean un fierbinte salut frățesc și urzici de noi victorii în construirea unei vieți prospere socialiste, în realizarea aspirațiilor sale de unitate națională, în lupta pentru apărarea păcii în lume.

Conferința la Lagos privind viitorul Nigeriei

La Lagos s-a anunțat oficial că la 12 septembrie se va deschide conferința principalilor factori politici nigerieni în vederea viitorului constituțional al țării.

Delegații regionali, împreună cu oficialitățile de la Lagos, își vor îndrepta eforturile „spre realizarea unei adevărate unități naționale”, după cum

menționează un comunicat al guvernului Gowon. Comunicatul precizează, de asemenea, că participanții la această importantă reuniune politică sînt chemați să se pronunțe asupra tipului de constituție ce urmează să fie adoptată „ținîndu-se seama de aspirațiile diferitelor grupuri etnice și lingvistice existente în Nigeria”.

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Procesul de la Fort Dix

Tribunalul militar din Fort Dix (statul New Jersey) a început procesul intentat împotriva lui Dennis Mora, unul din tinerii soldați americani care au refuzat să plece în Vietnam.

În prima ședință, tribunalul a respins moțiunea avocatului apărător, Stanley Faulkner prin care se contesta competența tribunalului în judecarea acestor cazuri intrucît „războiul dus de S. U. A. în Vietnam este imoral și ilegal”. Astfel, Dennis Mora este amenințat să fie pedepsit pentru refuzul de a pleca să lupte în Vietnam la 5 ani închisoare.

În semn de solidaritate cu Mora și cu alți doi soldați americani care urmează să fie judecați pentru același motiv, în fața tribunalului a avut loc o demonstrație organizată de „Comitetul pentru apărarea celor trei”. Liderul acestui comitet a dat citire telegramelor trimise de cunoscutul filozof englez Bertrand Russell și de unul din candidații democrați la viitoarele alegeri pentru Senat, D. Frost, în care se spune că tinerii care sînt judecați pentru refuzul de a pleca să lupte în Vietnam „trebuie să fie stimuți și ajutați pentru curajul lor”.

MAMELE ÎȘI ROSTESC CUVÎNTUL...

La Tokio s-a desfășurat conferința mamelor japoneze. Cele peste 10.000 participante au protestat împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam și și-au exprimat solidaritatea cu poporul vietnamez

Asasinarea premierului rasist sud-african Verwoerd a avut efectul obișnuit al evenimentului de senzație. Felul în care s-a desfășurat atentatul, similitudinea cu alte momente din istoria Africii de sud au alimentat primele comentarii. De fapt însă moartea lui Verwoerd ridică probleme politice limitate, dacă ne gîndim la efectele acestui eveniment pe plan intern sau la eventuala lui repercureare în relațiile R.S.A. cu Anglia și țările Commonwealthului.

Verwoerd și-a făcut un trist renume ca teoretician al „dezvoltării separate” a populațiilor albe și negre din sudul Africii. El a promovat politica de apartheid, de exploatare și reprimate brutale a populației de culoare. Dar moartea lui nu poate schimba orientarea generală a conducătorilor. Majoritatea comentariilor din presa internațională consideră că asasinarea lui Verwoerd nu va avea nici un efect pe planul poliției oficiale de apartheid.

„Statul va funcționa normal — scrie FIGARO — iar politica pe care Verwoerd a legat-o de numele său va continua „imperturbabil”. Singurele chestiuni interne pe care le ridică moartea „arhitectului poliției de segregare rasială” (FRANCE PRESSE) sînt legate de succesiunea în postul rămas vacant. Probabil că alegerea noului lider va avea loc peste cîteva zile, dar de pe acum este limpede că o luptă acută este în curs

PRETORIA FĂRĂ VERWOERD

Între diferiți candidați. Unul din numele citate este al actualului ministru de Justiție — John Vorster. El este autorul cunoscutului „legi a celor 180 de zile” care permite autorităților polițienești să „urmărească orice suspect” fără nici o hotărîre judecătorească. Vorster este cunoscut ca un admirator al lui Hitler, moartea lui Verwoerd nu poate schimba multe. Liderii politici britanici — laburisti și conservatori — au deplins moartea premierului sud-african. Londra este deosebit de sensibilă la orice eventuală modificare politică în Africa de sud. Aceasta nu numai da-

ges, decanul de vîrstă al cabinetului și actualmente prim ministru ad-interim. Un al treilea candidat prezumat este P. W. Botha actualul ministru de război, apreciat ca unul din „liderii în ascensiune”. În ce privește relațiile cu Anglia și Commonwealthul, moartea lui Verwoerd nu poate schimba multe. Liderii politici britanici — laburisti și conservatori — au deplins moartea premierului sud-african. Londra este deosebit de sensibilă la orice eventuală modificare politică în Africa de sud. Aceasta nu numai da-

torită proximității și implicațiilor în criza rhodesiană. Există unele argumente mai „consistente”. La Londra s-a anunțat după moartea lui Verwoerd că investigațiile engleze în Africa de sud se ridică la 1 miliard lire sterline. Peste 400 de firme britanice au filiale în această țară. Prin urmare guvernul englez ar dori să se asigure împotriva oricărei „surprize” posibile. Dar, probabil, că scena politică sud-africană nici nu va putea provoca asemenea „surprize”.

S. V.

JUMĂTATEA JUMĂTĂȚII...

Defunctul președinte Kennedy a propus o reducere generală a tarifelor vamale în cadrul G.A.T.T. de 30 la sută. Tratatul este membrul G.A.T.T. în scopul hotărîrii acestei reduceri au căpătat denumirea de „runda Kennedy”. Cîndva o pană inspirată va scrie, desigur, odiseea completă, fără panegirice și fără filipice, a rundei. Astăzi operațiunile ar fi premature, mai tîrziu pentru că runda nu s-a încheiat încă și, în al doilea rînd pentru că participanții la tratative n-au luat, după ani de dezbateri, nici o hotărîre de fond.

Ceea ce putem face acum este să determinăm în linii mari stadiul mult disputatelor negocierii. Se pare că, după ce ajunseser la un moment dat la limita cea mai de jos a depresiei, optimismul și din nou la modă pe malul lacului Geneva. Numai că, de astă dată, optimismul este politic, ca dragostea la 30 de ani și ca zîmbetul soarelui de toamnă, plin de înțelepciune, bătrînească și atotștiutător. Cel puțin așa lasă să se înțeleagă părțile interesate, care consideră că nolle sperante, fiind mult mai modeste, sînt, în sfîrșit, realiste.

Hotărîrea cu privire la reluarea lucrărilor runde a fost posibilă după ce partenerii din C.E.E. s-au decis, în cele din urmă, să înainteze secretariatului G.A.T.T. propunerile privind reducerea tarifelor vamale la produsele agricole. Statele Unite nu voiau să mai auză de nimic fără aceste propuneri. Și, pentru a se marca importanța pe care S.U.A. o acordă produselor agricole (desigur, prin reducerea tarifelor, S.U.A. pot să pătrundă cu mult mai mare ușurință pe piața europeană), negocierile vor debuta, la 14 septembrie, chiar cu tarifele agricole. Vor urma apoi, dezbaterile referitoare la produsele industriale astfel încît, în martie 1967, runda Kennedy să ia sfîrșit. Nu însă pînă-un acord privind o reducere de 50 la sută. Speranța este să se realizeze o reducere de 20-25 la sută. Și negocierile ar fi multumii și cu atît.

ION D. GOIA

Prin ingenioasa ideea arhitecturală și prin varietatea și calitatea produselor expuse, pavilionul românesc la Tîrgul britanic de produse alimentare, deschis acum cîteva zile la Londra, atrage atenția vizitatorilor, bucurîndu-se de unanime aprecieri și elogi. În fotografie: aspect din acest pavilion

OGOARE NOI

Încă din antichitate țărani coreeani se ocupau cu cultivarea orzului. Totuși recoltele lor erau amenințate din cauza condițiilor climatice dezastruabile: primăvara blîndă seacă iar vara sezonul ploilor se prelungește.

Capriciilor naturii li se adaugă faptul că ocupanții sînt încă sub dominația feudală. La sale în scopul de a-și păstra suporțul exploatarea și dominația colonială. Astfel, agricultura coreeană se afla înainte de eliberare într-un stadiu foarte înăpoiat. În țărani suferau nu numai din cauza exploatarea atroce ci și din pricina îngrozitoare secete și a inundațiilor foarte dese.

Imediat după eliberarea țării, puterea populară a realizat reforma agrară, iar apoi a acordat o atenție deosebită irigațiilor în vederea creșterii producției agricole.

Numeroase lucrări de irigație au fost începute în diferite regiuni ale țării. În 1946, suprafața irigată totală a crescut cu 30 la sută în raport cu 1944, anul precedent eliberării, iar producția agricolă a sporit considerabil.

În decursul celor 3 ani de război dușmanul a distrus prin bombardamente numeroase lucrări de irigație și a ars numeroase sate. După acordul de armistițiu în satele coreeană au relucrat să se desfășoare pe o scară largă lucrările de irigație paralele cu realizarea cooperativizării agricole. Puțin timp după armistițiu au fost înlocuite numeroase proiecte de irigație prietare care și proiectul de la Puyungnam care înglobează 50.000 de hectare de pămînt cultivabil.

În 1956 suprafața irigată totală s-a mărit cu 130 la sută în comparație cu 1945. Terminarea cooperativizării agricole ce a avut loc în 1958 a însemnat o cotitură în acest domeniu. Țărani noștri grupăți în cooperative mari și-au concentrat forțele în lucrările de irigație. Rezultatul a fost strălucit: numai în șase luni începînd din septembrie 1958 au fost irigate 370.000 de hectare de pămînt.

Lucrările au continuat, și țărăni că azi suprafața irigată totală este de 7 ori mai mare decît cea dinainte de eliberare. Țara este acoperită de rețele strînse de canale cu o lungime totală de 28.000 km.

Majoritatea cîmpurilor din Coreea de nord se situează pe lîngura râului de vest. Proiectele de irigație trebuie să țină seama de condițiile topografice: trebuie să se amenajeze baraje prin îndiguirea râurilor, trebuie să se instaleze

Barajul rezervorului de apă de la Seuhung. Apa acestui rezervor servește la irigația terenurilor agricole din provincia Hwanghailu de Nord

stații de pompe pentru ridicarea nivelului apei, trebuie făcute numeroase lucrări pentru a săpa tuneluri și a pune conducte de apă. Acum dispunem de 8.200 de stații de pompare motorizată, care prin sistemul lor de pompare cu 2 sau 3 etaje (cîteodată pînă la 7 etaje) asigură irigația pe terenurile mai înalte.

Elastul Miru înalt de 200 metri era considerat înainte ca necultivabil. Dar acum mai mult de 20.000 hectare de pămînt din plaiung sînt irigate cu apele râului Ryesung, ridicate prin pompare.

Au intrat în ultima etapă lucrările de construcție ale unui lac artificial numit „marea din muni”. Lacul constituie unul dintre principalele rezervoare ale rețelei de irigație Aproz-Kang și apele sale alimentează 89.000 hectare de orz și cîmpuri. Lucrările sînt asigurate de mașini mari de fabricație coreeană.

Grăție proiectelor de irigație deja realizate, agricultura coreeană este în măsură să prevină în mare parte capriciile naturii.

TCHŌE TAI HI

Poziția Mexicului

Reprezentanța Mexicului la O.S.A. a adresat o scrisoare reprezentanților țării membre ale O.S.A. în care este expusă poziția guvernului mexican față de convocarea conferinței sefulor de state membre ale Organizației Statelor Americane în scrisoare se arată că guvernul mexican se

pronunță împotriva „organizării în grabă” a acestei conferințe, și se subliniază, totodată, că ea „va trebui să fie rezultatul unei pregătiri foarte minuțioase”.

În recenta sa cuvîntare rostită cu prilejul aniversării „Alianței pentru progres”, președintele Johnson a declarat că o astfel de

conferință trebuie să aibă loc „cît mai curînd posibil”. Interesul Statelor Unite față de organizarea cît mai grabnică a acestei conferințe se explică prin dorința acestora de a se realiza planul de creare al forțelor interamericane permanente, care să le permită să se amestece într-o formă „legalizată” în treburile politice și economice ale țărilor latino-americane. Acest lucru s-a concretizat prin hotărîrea Consiliului O.S.A. de a amîna la o dată nedefinită organizarea conferinței ministrilor de externe ai țărilor latino-americane, care urma să se deschidă la 29 august la Buenos Aires, în vederea adoptării unor amendamente la Carta O.S.A.